

Svar (15/1 96)**Kirkeministeren (Birte Weiss):**

Betegnelsen anerkendt trossamfund hidrører fra en retstilstand, der var gældende før ægteskabslovens ikrafttræden den 1. januar 1970. Anerkendelsen skete ved en kongelig resolution, hvis væsentligste indhold var, at staten gav tilsagn om, at der efter ansøgning i hvert enkelt tilfælde kunne meddeles trossamfundets præster bemyndigelse til at foretage kirkelige handlinger, navnlig ægtevielse, med borgerlig gyldighed.

Efter den dagældende ægteskabslov kunne kirkelig vielse med borgerlig gyldighed kun finde sted i folkekirken og de anerkendte trossamfund.

Ved lov nr. 256 af 4. juni 1969 blev der i § 16, stk. 1, nr. 3, indsat en ny bestemmelse, hvorefter kirkelig vielse endvidere kunne finde sted »inden for andre trossamfund, når en af parterne hører til vedkommende trossamfund, og trossamfundet har præster, som af kirkeministeren er bemyndiget til at foretage vielser.«

Med denne bestemmelse bortfaldt grundlaget for at give trossamfund anerkendelse ved kongelig resolution, idet den væsentligste retsvirkning af resolutionen – tilsagnet om at meddele trossamfundets præster bemyndigelse til at foretage ægtevielse med borgerlig gyldighed – nu var indeholdt direkte i loven.

Siden har Kirkeministeriets anerkendelse af, om en forsamling eller en menighed er et trossamfund, fundet sted ved, at man har givet en af trossamfundets præster vielsesbemyndigelse. Denne bemyndigelse er således en anerkendelse fra statens side af, at der er tale om et trossamfund.

Siden ægteskabsloven trådte i kraft, har Kirkeministeriet gennem tildeling af vielsesbemyndigelse foretaget anerkendelse af en lang række trossamfund med rod i vidt forskellige religioner. Blandt dem er 12 forskellige muslimske menigheder, der er placeret rundt om i landet.

Tilstedeværelsen af dette antal menigheder er bl.a. udtryk for, at det muslimske samfund eller islam ikke er en entydig størrelse, der kan betegnes som ét trossamfund. Islam er ligesom f.eks. kristendom en religion. Og ligesom der inden for kristendommen er mange forskellige kirkesamfund, der hver for sig er trossamfund, så er der inden for islam forskellige grupperin-

ger eller menigheder, der hver for sig er trossamfund.

Spm. nr. S 1082

Til kirkeministeren (18/1 96) af:

Arne Melchior (CD):

»Vil ministeren oplyse, om der foreligger juridiske hindringer for at tildele det muslimske samfund i Danmark status som »anerkendt trossamfund«?»

Begrundelse

Helt det samme spørgsmål stillede spørgeren den 8. januar 1996 (spørgsmål nr. S 957). Spørgeren har med tak modtaget svar (udateret, men afsendt 15/1). Svaret giver en række oplysninger, men det besvarer faktisk ikke det stillede spørgsmål. Derfor stilles det igen.

Ændringen af ægteskabsloven i 1969 kan – så vidt spørgeren kan se – ikke være nogen juridisk hindring for, at det muslimske trossamfund opnår status som »anerkendt trossamfund« – naturligvis under den forudsætning, at der er dannet et samlet muslimsk samfund.

Så vidt spørgeren har kunnet bringe i erfaring, er der hverken i lovtekst, i bemærkningerne til lovforslaget af 1969 eller i debatten herom noget, der hindrer anerkendelse som forespurgt. Der synes udelukkende at være tale om en rent administrativ praksis.

Svar (24/1 96)**Kirkeministeren (Birte Weiss):**

Det samme spørgsmål har jeg besvaret den 15. januar 1996. Til uddybning af dette svar kan jeg oplyse følgende:

Det retlige grundlag for at foretage anerkendelse af trossamfund ved kgl. resolution indtil 1970 var en selvstændig anordningsmyndighed for Kirkeministeriet i kraft af en retssædvane, som beroede på, at der ikke var lovgivet herom.

Da Folketinget i 1969 vedtog den nye bestemmelse i ægteskabslovens § 16, stk. 1, nr. 3, blev den væsentligste selvstændige retsvirkning af anerkendelse ved kgl. resolution fastsat i loven. Derved må det antages, at lovgiver har for-